

μα ἐπιτήδειον νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ ὑποκρύψῃ τὴν πραγματικότητά αὐτοῦ.

Παραθέτομεν ἐκ τῆς πληθῆος τῶν παραδειγμάτων ὀλίγα τινὰ ἀναφερόμενα καὶ εἰς τὰς δύο κατηγορίας τῆς ἀπομιμήσεως.

φυγε, μέλαιναν ἂν οὔτοι εἶναι μέλανες, ἢ ἐρυθροπὴν καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ ἀπομίμησις εἶναι τοιαύτη ὥστε οἱ ἀγνοοῦντες τὸ πρᾶγμα, νομίζουσι ὅτι τὸ ζῶον ἐξηφανίσθη.

Ἀπομίμησις ἐκουσία. Ὁ ὀκτάπους ἔχει καὶ

Ἐρινυλὶν κατὰ τὸ θέρος

Ἀπομίμησις σιγμιαία. Τὰ κεραλόποδα μαλάκια, τεύθις (καλαμάρι) σηπία, ὀκτάπους, ἔχουσι τὴν ιδιότητά ν' ἀλάσσωσι χρῶμα. Ὑπὸ τὸ δέσμα αὐτῶν ὑπάρχει πληθὺς χρωματοφόρων κυττάρων, ὧν ἡ διαστολὴ καὶ συστολὴ ἐξαρτᾶται ἀ-

λλας μεθόδους· ὅταν συληφθῆς ἀπεθῆ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, λαμβάνει ἀμέσως διὰ τῶν κοτυληθῶν τῶν βραχιόνων τοῦ μικροῦ λίθου καὶ καλύπτεται δι' αὐτῶν τόσον καλῶς, ὥστε ἀλιεῖς καὶ φυσιδεῖραι δύνανται νὰ διέλθωσι πρὸς αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ

Ἐρινυλὶν κατὰ τὸν χειμῶνα

μέσως ἐξ αὐτοῦ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἄν ἐν τῶν μαλακίων τούτων, ὁ ὀκτάπους τεθῆ ἐν ὑδροτροφεῖῳ, οὐτίνως τὸ βῆθος φέρει κἀχλίκας, ἀμέσως διευθύνεται εἰς τινὰ κοιλότητα καὶ λαμβάνει τὸν χρωματισμὸν τῶν πέριξ αὐτοῦ ἀντικειμένων, ὁμοίαν πρὸς τοὺς λίθους, ἐν οἷς κατέ-

τὸν διακρίνωσιν οὐδόλω. Αἱ ἀράχαι, τὰ ἔντομα, ὅταν πρόκηται νὰ συληφθῶσι πίπτουσι κατὰ γῆς, συναγείρουσι τοὺς πόδας τῶν, προσδιοῦνται τὸν τεθνεῶτα, ὡς κοινῶς λέγεται, καὶ προσομοιάζουσι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πρὸς κόκκους, πρὸς καρπούς, πρὸς περιττώματα μηρυκα-